

České vydání

Právní předpisy

Svazek 49

25. září 2006

Obsah	I	<i>Akty, jejichž zveřejnění je povinné</i>	
	★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1365/2006 ze dne 6. září 2006 o statistice přepravy věcí po vnitrozemských vodních cestách a o zrušení směrnice Rady 80/1119/EHS ...	1
	★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1366/2006 ze dne 6. září 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000, pokud jde o základní rok pro přidělování kvót pro hydrochlorfluoruhlovodíky s ohledem na členské státy, které přistoupily k Evropské unii dne 1. května 2004	12
	★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství	13
	★	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/44/ES ze dne 6. září 2006 o jakosti sladkých vod vyžadujících ochranu nebo zlepšení pro podporu života ryb ⁽¹⁾	20
	★	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/68/ES ze dne 6. září 2006, kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS, pokud jde o zakládání akciových společností a udržování a změnu jejich základního kapitálu ⁽¹⁾	32

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1365/2006**ze dne 6. září 2006****o statistice přepravy věcí po vnitrozemských vodních cestách a o zrušení směrnice Rady 80/1119/EHS**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vnitrozemské vodní cesty jsou podle bílé knihy Komise nazvané „Evropská dopravní politika do roku 2010: čas rozhodnout“ významnou součástí dopravních sítí Společenství a podpora vnitrozemské vodní dopravy je jedním z cílů společné dopravní politiky jak z důvodů hospodářské účinnosti, tak za účelem omezování spotřeby energie a dopadu dopravy na životní prostředí.
- (2) Komise potřebuje statistiky o přepravě věcí po vnitrozemských vodních cestách, aby mohla sledovat a rozvíjet společnou dopravní politiku i dopravní prvky regionální politiky a politiky transevropských sítí.
- (3) Statistiky o vnitrozemské vodní dopravě se shromažďují podle směrnice Rady 80/1119/EHS ze dne 17. listopadu 1980 o statistickém vykazování přepravy zboží po vnitrozemských vodních cestách ⁽²⁾, která již neodpovídá současným potřebám v této oblasti. Proto je vhodné nahradit uvedenou směrnici novým nástrojem, který rozšíří její oblast působnosti a zlepší její efektivitu.
- (4) Směrnice 80/1119/EHS by proto měla být zrušena.

- (5) K dosažení nejvyšší proveditelné srovnatelnosti mezi jednotlivými druhy dopravy by se statistiky Společenství o všech druzích dopravy měly shromažďovat podle společných koncepcí a norem.
- (6) Doprava po vnitrozemských vodních cestách není provozována ve všech členských státech, a proto se účinky tohoto nařízení omezují na ty členské státy, v nichž tento druh dopravy existuje.
- (7) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společných statistických norem, které umožní získávat harmonizované údaje, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (8) Nařízení Rady (ES) č. 322/97 ze dne 17. února 1997 o statistice Společenství ⁽³⁾ stanoví referenční rámec pro toto nařízení.
- (9) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.
- (10) Výbor pro statistické programy, zřízený rozhodnutím Rady 89/382/EHS, Euratom ⁽⁵⁾, byl konzultován v souladu s článkem 3 uvedeného rozhodnutí,

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. ledna 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006.

⁽²⁾ Úř. věst. L 339, 15.12.1980, s. 30. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 52, 22.2.1997, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 181, 28.6.1989, s. 47.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společná pravidla pro vypracovávání statistik Společenství týkajících se vnitrozemské vodní dopravy.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Členské státy předávají Komisi (Eurostatu) údaje, které se týkají dopravy po vnitrozemských vodních cestách na jejich území.

2. Členské státy, ve kterých celkový objem věcí přepravených ročně po vnitrozemských vodních cestách v rámci vnitrostátní, mezinárodní nebo tranzitní dopravy překročí jeden milion tun, poskytují údaje uvedené v čl. 4 odst. 1.

3. Odchylně od odstavce 2 poskytují členské státy, kde neexistuje mezinárodní ani tranzitní doprava po vnitrozemských vodních cestách, ale kde celkový objem věcí přepravených ročně po vnitrozemských vodních cestách v rámci vnitrostátní dopravy překročí jeden milion tun, pouze údaje požadované podle čl. 4 odst. 2.

4. Toto nařízení se nepoužije na:

- přepřavu věcí plavidly o hrubé nosnosti menší než 50 tun;
- plavidla používaná především pro přepravu cestujících;
- plavidla používaná jako trajekty;
- plavidla používaná přístavními správami a orgány veřejné moci výhradně pro neobchodní účely;
- plavidla používaná výhradně pro zásobování palivem nebo skladování;
- plavidla nepoužívaná pro přepravu věcí, jako jsou rybářské lodě, plovoucí bagry, plovoucí dílny, obytné čluny a rekreační lodě.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „splavnou vnitrozemskou vodní cestou“ vodní úsek, nikoliv část moře, po kterém mohou plout běžně naložená plavidla o nosnosti, která není menší než 50 tun. Tento pojem zahrnuje jak splavné řeky a jezera, tak splavné kanály;

b) „plavidlem vnitrozemské vodní dopravy“ plovoucí konstrukce určená k přepravě věcí nebo k veřejné přepravě cestujících po splavných vnitrozemských vodních cestách;

c) „zemí registrace plavidla“ země, v níž je plavidlo vnitrozemské vodní dopravy registrováno.

Článek 4

Shromažďování údajů

1. Údaje se shromažďují v souladu s tabulkami uvedenými v přílohách A až D.

2. V případě uvedeném v čl. 2 odst. 3 se údaje shromažďují v souladu s tabulkou uvedenou v příloze E.

3. Pro účely tohoto nařízení se věci klasifikují v souladu s přílohou F.

Článek 5

Předávání údajů

1. První sledované období začíná dne 1. ledna 2007. Údaje se předávají co nejdříve, nejpozději však pět měsíců po skončení příslušného sledovaného období.

2. Během prvních tří let používání tohoto nařízení lze lhůtu pro předávání údajů uvedenou v odstavci 1 prodloužit postupem podle čl. 10 odst. 2. Celková lhůta pro předání včetně jakéhokoliv povoleného prodloužení nesmí být delší než osm měsíců.

Prodloužení lhůty pro předávání údajů jsou uvedena v příloze G.

Článek 6

Šíření

Statistiky Společenství založené na údajích uvedených v článku 4 se rozšiřují se stejnou periodicitou, s jakou probíhá předávání údajů členskými státy.

Článek 7

Kvalita statistik

1. Komise (Eurostat) postupem podle čl. 10 odst. 2 vypracuje a zveřejní metodické požadavky a kritéria, jejichž cílem je zajistit kvalitu získaných údajů.

2. Členské státy přijmou veškerá opatření nutná k zajištění kvality předávaných údajů.

3. Komise (Eurostat) posuzuje kvalitu předávaných údajů. Členské státy předkládají Komisi (Eurostatu) zprávu obsahující veškeré informace a údaje, o které případně požádá za účelem ověření kvality předávaných údajů.

Článek 8

Zpráva o uplatňování

Do 15. října 2009 a po konzultaci s Výborem pro statistické programy předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva zejména:

- posoudí výhody plynoucí Společenství, členským státům a poskytovatelům a uživatelům statistických informací z vypracovaných statistik v poměru k nákladům na ně;
- posoudí kvalitu vypracovaných statistik;
- uvede oblasti, kde by bylo případně vhodné zlepšení, a změny, které s ohledem na získané výsledky považuje za nutné.

Článek 9

Prováděcí opatření

Opatření k provedení tohoto nařízení, včetně opatření ke zohlednění hospodářského a technického vývoje, se stanoví postupem podle čl. 10 odst. 2. Tato opatření se týkají:

- úpravy prahu pro statistické pokrytí vnitrozemské vodní dopravy (článek 2);
- úpravy definic a přijetí dodatečných definic (článek 3);
- úpravy rozsahu shromažďování údajů a obsahu příloh (článek 4);

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. září 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

- způsobů předávání údajů Komisi (Eurostatu), včetně norem pro výměnu údajů (článek 5);
- způsobů šíření výsledků Komisí (Eurostatem) (článek 6);
- vypracování a zveřejnění metodických požadavků a kritérií (článek 7).

Článek 10

Postup projednávání ve výboru

- Komisi je nápomocen Výbor pro statistické programy, zřízený článkem 1 rozhodnutí 89/382/EHS, Euratom.
- Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.
Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
- Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 11

Přechodná ustanovení a zrušení

- Statistické výsledky za rok 2006 poskytnou členské státy v souladu se směrnicí 80/1119/EHS.
- Směrnice 80/1119/EHS se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2007.

Článek 12

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA A

Tabulka A1: Přeprava věcí podle druhu věci (údaje za rok)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„A1“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Země / region nakládky	dvoumístný písmenný nebo čtyřmístný alfanumerický	kód země ISO nebo NUTS 2	
Země / region vykládky	dvoumístný písmenný nebo čtyřmístný alfanumerický	kód země ISO nebo NUTS 2	
Druh dopravy	jednomístný číselný	1 = vnitrostátní 2 = mezinárodní (kromě tranzitní) 3 = tranzitní	
Druh věci	dvoumístný číselný	NST 2000	
Druh obalu	jednomístný číselný	1 = věci přepravované v kontejnerech 2 = věci nepřepravované v kontejnerech	
Přepravené tuny			tuny
Tunokilometry			tunokilometry

PŘÍLOHA B

Tabulka B1: Přeprava podle země registrace plavidla a druhu plavidla (údaje za rok)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„B1“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Země / region nakládky	dvoumístný písmenný nebo čtyřmístný alfanumerický	kód země ISO nebo NUTS 2	
Země / region vykládky	dvoumístný písmenný nebo čtyřmístný alfanumerický	kód země ISO nebo NUTS 2	
Druh dopravy	jednomístný číselný	1 = vnitrostátní 2 = mezinárodní (kromě tranzitní) 3 = tranzitní	
Druh plavidla	jednomístný číselný	1 = nákladní loď s vlastním pohonem 2 = nákladní loď bez vlastního pohonu 3 = tankové plavidlo s vlastním pohonem 4 = tankové plavidlo bez vlastního pohonu 5 = jiné nákladní plavidlo	
Země registrace plavidla	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Přepravené tuny			tuny
Tunokilometry			tunokilometry

Tabulka B2: Provoz plavidel (údaje za rok)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„B2“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Počet naložených plavidel			plavidla
Počet prázdných plavidel			plavidla
Kilometry ujeté naloženými plavidly			plavidlokilometry
Kilometry ujeté prázdnými plavidly			plavidlokilometry

Poznámka: Poskytnutí údajů uvedených v této tabulce je nepovinné.

PŘÍLOHA C

Tabulka C1: Kontejnerová přeprava podle druhu věci (údaje za rok)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„C1“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Země / region nakládky	dvoumístný písmenný nebo čtyřmístný alfanumerický	kód země ISO nebo NUTS 2	
Země / region vykládky	dvoumístný písmenný nebo čtyřmístný alfanumerický	kód země ISO nebo NUTS 2	
Druh dopravy	jednomístný číselný	1 = vnitrostátní 2 = mezinárodní (kromě tranzitní) 3 = tranzitní	
Velikost kontejnerů	jednomístný číselný	1 = 20' přepravní jednotky 2 = 40' přepravní jednotky 3 = přepravní jednotky > 20' a < 40' 4 = přepravní jednotky > 40'	
Stav ložení	jednomístný číselný	1 = ložené kontejnery 2 = prázdné kontejnery	
Druh věci	dvoumístný číselný	NST 2000	
Přepravené tuny (*)			tuny
Tunokilometry (*)			tunokilometry
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Pouze u ložených kontejnerů.

PŘÍLOHA D

Tabulka D1: Přeprava podle země registrace plavidel (údaje za čtvrtletí)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„D1“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Čtvrtletí	dvoumístný alfanumerický	„Q1, Q2, Q3 nebo Q4“	
Druh dopravy	jednomístný číselný	1 = vnitrostátní 2 = mezinárodní (kromě tranzitní) 3 = tranzitní	
Země registrace plavidla	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Přepravené tuny			tuny
Tunokilometry			tunokilometry

Tabulka D2: Kontejnerová přeprava podle země registrace plavidel (údaje za čtvrtletí)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„D2“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Čtvrtletí	dvoumístný alfanumerický	„Q1, Q2, Q3 nebo Q4“	
Druh dopravy	jednomístný číselný	1 = vnitrostátní 2 = mezinárodní (kromě tranzitní) 3 = tranzitní	
Země registrace plavidla	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Stav ložení	jednomístný číselný	1 = ložené kontejnery 2 = prázdné kontejnery	
Přepravené tuny (*)			tuny
Tunokilometry (*)			tunokilometry
TEU			TEU
TEU-km			TEU-km

(*) Pouze u ložených kontejnerů.

PŘÍLOHA E

Tabulka E1: Přeprava věcí (údaje za rok)

Prvky	Kód	Nomenklatura	Jednotka
Tabulka	dvoumístný alfanumerický	„E1“	
Vykazující země	dvoumístný písmenný	kód země ISO	
Rok	čtyřmístný číselný	„rrrr“	
Tuny přepravené celkem			tuny
Tunokilometry celkem			tunokilometry

PŘÍLOHA F

Nomenklatura věcí

NST-2000

Skupiny NST-2000	Popis věci	Definováno podle produktů v oddílech CPA
01	Produkty zemědělství, myslivosti a lesnictví, ryby a ostatní produkty akvakultury	01, 02, 05
02	Černé, hnědé uhlí (lignit) a rašelina; ropa a zemní plyn; uran a thorium	10, 11, 12
03	Rudy kovů a produkty těžby a úpravy ostatních nerostných surovin	13, 14
04	Potravinářské výrobky, nápoje a tabák	15, 16
05	Textilie a textilní výrobky; usně a výrobky z usně	17, 18, 19
06	Dřevo a dřevěné a korkové výrobky (kromě nábytku); proutěné a slamené výrobky; buničina, papír a výrobky z papíru; tiskařské výrobky a nahraná média	20, 21, 22
07	Koks, rafinované ropné produkty a jaderná paliva	23
08	Chemické látky, přípravky, výrobky a chemická vlákna; pryžové a plastové výrobky	24, 25
09	Ostatní nekovové minerální výrobky	26
10	Obecné kovy; kovové konstrukce a kovodělné výrobky, kromě strojů a zařízení	27, 28
11	Stroje a zařízení jinde neuvedené; kancelářské stroje a počítače; elektrické stroje a zařízení jinde neuvedené; rádiová, televizní, spojová zařízení a přístroje; zdravotnické, přesné optické a časoměrné přístroje	29, 30, 31, 32, 33
12	Dopravní prostředky a zařízení	34, 35
13	Nábytek; výrobky zpracovatelského průmyslu jinde neuvedené	36
14	Druhotné suroviny; komunální odpad a jiné odpady neuvedené v CPA	37 + komunální odpad (jako vstup do oddílu 90 CPA) a jiné odpady neuvedené v CPA
15	Zásilky, balíky Poznámka: tato položka se obvykle používá pro věci přepravované poštovní správou a specializovanými kurýrními službami v NACE Rev. 1 oddíl 64.	
16	Zařízení a materiál používaný při přepravě věcí Poznámka: tato položka se týká objektů, jako jsou prázdné kontejnery, palety, krabice, kotce a ochranné kovové zábrany chránící řidiče vozidla. Týká se také vozidel používaných pro věci, kdy je vlastní vozidlo přepravováno jiným vozidlem. Existenci kódu pro tento typ materiálu není nijak dotčena otázka, zda se tyto materiály mají považovat za „věc“; tato skutečnost bude záviset na pravidlech pro shromažďování údajů za jednotlivé druhy dopravy.	

Skupiny NST-2000	Popis věci	Definováno podle produktů v oddělech CPA
17	Věci přepravované v rámci stěhování domácností a kanceláří; zavazadla přepravovaná odděleně od cestujících; motorová vozidla přepravovaná za účelem opravy; jiné neobchodovatelné věci jinde neuvedené	
18	Skupinové věci: kombinace druhů věcí, které se přepravují společně Poznámka: tato položka se používá, nepovažuje-li se za vhodné zařazovat věci jednotlivě do skupin 01–16.	
19	Neidentifikovatelné věci: věci, které z jakéhokoliv důvodu nelze identifikovat, a proto nemohou být přiřazeny do skupin 01–16 Poznámka: tato položka se má týkat věcí v případech, kdy vykazující jednotka nemá informace o druhu přepravovaných věcí.	
20	Jiné věci jinde neuvedené Poznámka: tato položka se týká veškerých věcí, které nelze zařadit do žádné ze skupin 01–19. Jelikož skupiny 01–19 mají pokrýt všechny předvídatelné kategorie přepravovaných věcí, mělo by být použití skupiny 20 považováno za neobvyklé a může být důvodem pro podrobnější kontrolu dat vykázaných v rámci této položky.	

PŘÍLOHA G

Prodloužení lhůt pro předávání statistik (čl. 5 odst. 2)

Členský stát	Prodloužená lhůta pro předání po konci sledovaného období	Poslední rok, pro nějž je umožněna prodloužená lhůta
Belgie	8 měsíců	2009

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1366/2006

ze dne 6. září 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 2037/2000, pokud jde o základní rok pro přidělování kvót pro hydrochlorfluoruhlovodíky s ohledem na členské státy, které přistoupily k Evropské unii dne 1. května 2004

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu ⁽³⁾, považuje rok 1999 za základní rok pro přidělování kvót pro hydrochlorfluoruhlovodíky. Trh s hydrochlorfluoruhlovodíky v deseti nových členských státech se od roku 1999 značně změnil v důsledku příchodu nových společností a změněných podílů na trhu. Použití roku 1999 jako základního roku pro přidělování kvót pro hydrochlorfluoruhlovodíky v těchto nových členských státech by vedlo k tomu, že by velký počet společností neobdržel dovozní kvótu. Mohlo by to být považováno za svévolné a vyústit v porušení zásady nediskriminace a zásady oprávněného očekávání.
- (2) Kvóty by měly zpravidla vycházet z nejaktuálnějších a nejreprezentativnějších dostupných číselných údajů, aby se zajistilo, že nebude vyloučena řada dovážejících společností v nových členských státech. Je proto vhodné zvolit roky, pro něž jsou dostupné nejaktuálnější údaje. Proto by

se měly jako základ pro společnosti z deseti nových členských států použít průměrné podíly na trhu v letech 2002 a 2003, aby tak co nejlépe odrážely obchodní situaci na trhu s hydrochlorfluoruhlovodíky v těchto členských státech.

- (3) Nařízením (ES) č. 2037/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 4 odst. 3 bodu i) nařízení (ES) č. 2037/2000 se doplňuje nové písmeno, které zní:

- „i) odchylně od písmene h) každý výrobce a dovozce v České republice, Estonsku, na Kypru, v Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, na Maltě, v Polsku, ve Slovinsku a na Slovensku zajistí, že vypočtená úroveň hydrochlorfluoruhlovodíků, které uvede na trh nebo použije pro vlastní potřebu, nepřesáhne, vyjádřená v procentech z vypočtené úrovně uvedené v písmenech b), d), e) a f), průměr jeho podílu na trhu v procentech v letech 2002 a 2003.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. září 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 9.5.2006, s. 33.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 27. dubna 2006 (dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku*) a rozhodnutí Rady ze dne 27. června 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 29/2006 (Úř. věst. L 6, 11.1.2006, s. 27).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1367/2006

ze dne 6. září 2006

o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 22. června 2006 ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem právních předpisů Společenství v oblasti životního prostředí je přispívat mimo jiné k udržování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí a k ochraně lidského zdraví, a tím podporovat udržitelný rozvoj.
- (2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí ⁽³⁾ zdůrazňuje význam poskytování přiměřených informací o životním prostředí a efektivních příležitostech pro účast veřejnosti na rozhodování v oblasti životního prostředí, čímž se zvýší zodpovědnost a průhlednost rozhodování a přispěje se k povědomí veřejnosti o přijímaných opatřeních a k jejich podpoře. Program navíc podporuje, stejně jako jeho předchůdci ⁽⁴⁾, účinnější provádění a uplatňování právních předpisů Společenství v oblasti ochrany životního prostředí, včetně jejich vynucování a podnikání kroků proti jejich porušování.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 52.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 612), společný postoj Rady ze dne 18. července 2005 (Úř. věst. C 264 E, 25.10.2005, s. 18) a postoj Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 4. července 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. července 2006.

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Čtvrtý akční program Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. C 328, 7.12.1987, s. 1), Pátý akční program Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1).

(3) Dne 25. června 1998 podepsalo Společenství Úmluvu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“). Společenství Aarhuskou úmluvu schválilo dne 17. února 2005 ⁽⁵⁾. Ustanovení právních předpisů Společenství by měla být s touto úmluvou v souladu.

(4) Společenství již přijalo soubor právních předpisů, které se vyvíjejí a přispívají k dosažení cílů Aarhuské úmluvy. Měla by být přijata ustanovení pro použití požadavků úmluvy na orgány a subjekty Společenství.

(5) Je vhodné upravit tři pilíře Aarhuské úmluvy, tedy přístup k informacím, účast veřejnosti na rozhodování a přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, v rámci jednoho právního předpisu a stanovit společná ustanovení týkající se cílů a definicí. To přispěje k racionalizaci právních předpisů a ke zvýšení průhlednosti prováděcích opatření přijímaných orgány a subjekty Společenství.

(6) Obecnou zásadou je, že práva zaručená třemi pilíři Aarhuské úmluvy platí bez diskriminace z důvodu státní příslušnosti, národnosti nebo bydliště.

(7) Aarhuská úmluva široce definuje orgány veřejné správy, přičemž základní zásadou je, že při jakémkoli výkonu veřejné moci by měla existovat práva pro jednotlivce a jejich organizace. Je proto nezbytné, aby orgány a subjekty Společenství, na něž se toto nařízení vztahuje, byly definovány stejně širokým a funkčním způsobem. Podle Aarhuské úmluvy mohou být orgány a subjekty Společenství vyjmuty z oblasti působnosti úmluvy, pokud jednají v soudní nebo zákonodárné funkci. Nicméně z důvodu zajištění souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁶⁾ by se ustanovení o přístupu k informacím o životním prostředí měla vztahovat na orgány a subjekty Společenství, které jednají v zákonodárné funkci.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2005/370/ES (Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

- (8) Definice informací o životním prostředí v tomto nařízení zahrnuje informace o stavu životního prostředí v jakékoli podobě. Tato definice, která byla sladěna s definicí přijatou pro směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS⁽¹⁾, má stejný obsah jako definice uvedená v Aarhuské úmluvě. Definice „dokumentu“ v nařízení (ES) č. 1049/2001 zahrnuje informace o životním prostředí, jak jsou definovány v tomto nařízení.
- (9) Je vhodné, aby toto nařízení stanovilo definici plánů a programů s ohledem na Aarhuskou úmluvu, a to souběžně s přístupem sledovaným ve vztahu k závazkům členských států podle stávajícího práva ES. „Plány a programy týkající se životního prostředí“ by měly být definovány ve vztahu k jejich příspěvku k dosažení nebo jejich možnému významnému vlivu na dosažení cílů a priorit politiky Společenství v oblasti životního prostředí. Šestý akční program Společenství pro životní prostředí stanovil na období deseti let počínaje dnem 22. července 2002 cíle politiky Společenství v oblasti životního prostředí a akce plánované pro dosažení těchto cílů. Na konci tohoto období by měl být přijat následující akční program pro životní prostředí.
- (10) S ohledem na skutečnost, že právo životního prostředí se neustále vyvíjí, měla by definice práva životního prostředí odkazovat na cíle politiky Společenství v oblasti životního prostředí, jak jsou stanoveny ve Smlouvě o ES.
- (11) Individuálně určené správní akty by měly podléhat možnému vnitřnímu přezkumu v případech, kdy mají právně závazné a vnější účinky. Obdobně by měly být upraveny případy nečinnosti, pokud podle práva životního prostředí existuje závazek přijmout správní akt. Vzhledem k tomu, že akty přijaté orgánem nebo subjektem Společenství jednajícím v soudní nebo zákonodárné funkci mohou být vyjmuty, mělo by totéž platit pro jiné postupy šetření, pokud orgán nebo subjekt Společenství jedná v roli orgánu správního přezkumu podle Smlouvy.
- (12) Aarhuská úmluva vyzývá k umožnění přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí buď na základě žádosti, nebo prostřednictvím aktivního šíření orgány, na něž se úmluva vztahuje. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se vztahuje na Evropský parlament, Radu a Komisi, jakož i na agentury a podobné subjekty zřízené právním aktem Společenství. Uvedené nařízení stanoví pro tyto orgány pravidla, která jsou do značné míry v souladu s pravidly stanovenými v Aarhuské úmluvě. Je nezbytné rozšířit použitelnost nařízení (ES) č. 1049/2001 na všechny ostatní orgány a subjekty Společenství.
- (13) Pokud Aarhuská úmluva obsahuje ustanovení, která nejsou zcela nebo zčásti uvedena rovněž v nařízení (ES) č. 1049/2001, je třeba taková ustanovení vzít v úvahu, zejména pokud jde o sběr a šíření informací o životním prostředí.
- (14) Má-li být právo veřejnosti na přístup k informacím o životním prostředí účinné, je nezbytné, aby se jednalo o informace o životním prostředí v dobré kvalitě. Je proto vhodné zavést pravidla, která orgány a subjekty Společenství zavazují k zajištění takové kvality.
- (15) Pokud nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví výjimky, měly by se tyto výjimky použít s výhradou případných podrobnějších ustanovení tohoto nařízení týkajících se žádostí o informace o životním prostředí. Důvody pro odmítnutí přístupu k informacím o životním prostředí by měly být vykládány restriktivním způsobem, s přihlédnutím k veřejnému zájmu, jemuž zveřejnění informací slouží, a k tomu, zda se požadované informace týkají emisí do životního prostředí. Pojem „obchodní zájmy“ zahrnuje dohody o ochraně důvěrnosti uzavřené orgány nebo subjekty jednajícími v bankovní funkci.
- (16) Podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2119/98/ES ze dne 24. září 1998 o zřízení sítě epidemiologického dozoru a kontroly přenosných nemocí ve Společenství⁽²⁾ již byla s pomocí Komise zřízena síť na úrovni Společenství pro podporu spolupráce a koordinace mezi členskými státy za účelem zlepšení předcházení řadě přenosných nemocí ve Společenství a jejich kontroly. Rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1786/2002/ES⁽³⁾ byl přijat akční program Společenství v oblasti veřejného zdraví, který doplňuje vnitrostátní politiky. Zlepšení informovanosti a prohloubení znalostí za účelem rozvoje veřejného zdraví a zvýšení schopnosti rychle a koordinovaně reagovat v případě ohrožení zdraví, což jsou základní prvky uvedeného programu, představují cíle, které jsou plně v souladu s požadavky Aarhuské úmluvy. Toto nařízení by se proto mělo použít bez dotčení rozhodnutí č. 2119/98/ES a č. 1786/2002/ES.

(1) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

(2) Úř. věst. L 268, 3.10.1998, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(3) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 1. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 786/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 7).

(17) Aarhuská úmluva požaduje, aby strany přijaly opatření pro účast veřejnosti při přípravě plánů a programů týkajících se životního prostředí. Taková opatření mají zahrnovat přiměřené časové rámce pro informování veřejnosti o daném rozhodování o životním prostředí. Má-li být účast veřejnosti účinná, měla by se uskutečnit v raném stadiu, kdy jsou možnosti volby ještě otevřeny. Orgány a subjekty Společenství by měly při stanovení opatření pro účast veřejnosti vymezit veřejnost, která se může účastnit. Aarhuská úmluva rovněž požaduje, aby strany v přiměřeném rozsahu usilovaly o poskytnutí příležitosti pro účast veřejnosti při tvorbě politik týkajících se životního prostředí.

(18) Ustanovení čl. 9 odst. 3 Aarhuské úmluvy umožňuje přístup k soudním nebo jiným přezkumným řízením za účelem napadení jednání nebo nečinnosti soukromých osob nebo orgánů veřejné správy, jež jsou v rozporu s ustanoveními práva týkajícího se životního prostředí. Ustanovení o přístupu k právní ochraně by měla být slučitelná se Smlouvou. V této souvislosti je vhodné, aby se toto nařízení vztahovalo pouze na jednání a nečinnost orgánů veřejné správy.

(19) V zájmu zajištění přiměřených a účinných opravných prostředků, včetně postupů před Soudním dvorem Evropských společenství podle příslušných ustanovení Smlouvy o ES, je vhodné, aby orgán nebo subjekt Společenství, který vydal akt, jenž má být napaden, nebo který v případě údajné nečinnosti opomenul jednat, měl příležitost znovu posoudit své předchozí rozhodnutí nebo jednat v případě nečinnosti.

(20) Nevládní organizace působící v oblasti ochrany životního prostředí, které splňují určitá kritéria určená zejména pro zajištění toho, že tyto organizace jsou nezávislými a odpovědnými organizacemi, a které prokázaly, že jejich základním cílem je podpora ochrany životního prostředí, by měly být oprávněny požadovat vnitřní přezkum na úrovni Společenství v případě přijatých aktů nebo nečinnosti v rámci práva životního prostředí ze strany orgánů nebo subjektů Společenství, za účelem jejich nového posouzení danými orgány nebo subjekty.

(21) Pokud byly předcházející žádosti o vnitřní přezkum neúspěšné, měla by mít dotyčná nevládní organizace možnost podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

(22) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a vyjádřené v Listině základních práv Evropské unie, zejména v jejím článku 37,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

1. Cílem tohoto nařízení je přispět k provádění závazků vyplývajících z Úmluvy EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“) stanovením pravidel pro použití ustanovení úmluvy na orgány a subjekty Společenství, a to zejména:

- a) zaručením práva přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, které orgány nebo subjekty Společenství obdrží nebo vytvoří a které mají v držení, a stanovením základních podmínek a praktických opatření pro jeho výkon;
- b) zajištěním toho, že informace o životním prostředí jsou postupně zpřístupňovány veřejnosti a veřejně šířeny s cílem zajistit co nejširší systematickou dostupnost a šíření. Za tímto účelem se podporuje zejména používání dostupné počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie;
- c) umožněním účasti veřejnosti na plánech a programech týkajících se životního prostředí;
- d) zaručením přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na úrovni Společenství za podmínek stanovených tímto nařízením.

2. Při uplatňování ustanovení tohoto nařízení se orgány a subjekty Společenství snaží napomáhat veřejnosti a poskytovat jí poradenství ohledně přístupu k informacím, účasti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - a) „žadatelem“ každá fyzická nebo právnická osoba požadující informace o životním prostředí;
 - b) „veřejností“ jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a sdružení, organizace nebo skupiny těchto osob;

- c) „orgánem nebo subjektem Společenství“ každý veřejný orgán, instituce, úřad nebo agentura zřízená Smlouvou nebo na jejím základě s výjimkou případů, kdy jedná v soudní nebo zákonodárné funkci. Ustanovení hlavy II se však vztahují na orgány nebo subjekty Společenství, které jednájí v zákonodárné funkci;
- d) „informacemi o životním prostředí“ informace v písemné, obrazové, zvukové, elektronické nebo jiné formě o:
- i) stavu složek životního prostředí, jako jsou ovzduší a atmosféra, voda, půda, území, krajina a přírodní stanoviště zahrnující mokřady, pobřežní a mořské oblasti, biologická rozmanitost a její součásti, včetně geneticky modifikovaných organismů, a o vzájemném působení těchto složek,
 - ii) faktorech, jako jsou látky, energie, hluk, záření nebo odpad, včetně radioaktivního odpadu, emise, vypouštění a jiné úniky do životního prostředí, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky životního prostředí uvedené v bodě i),
 - iii) opatřeních (včetně správních opatření), jako jsou politiky, právní předpisy, plány, programy, dohody o životním prostředí, a o činnostech, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit složky a faktory uvedené v bodech i) a ii), jakož i o opatřeních nebo činnostech určených k ochraně těchto složek,
 - iv) zprávách o provádění právních předpisů o životním prostředí,
 - v) analýzách nákladů a přínosů a jiných ekonomických analýzách a předpokladech použitých v rámci opatření a činností uvedených v bodě iii),
 - vi) stavu lidského zdraví a bezpečnosti, včetně případné kontaminace potravinového řetězce, podmínkách lidského života, kulturních lokalitách a stavebních objektech, pokud jsou nebo mohou být ovlivněny stavem složek životního prostředí uvedených v bodu i) nebo prostřednictvím těchto složek kterýmkoli aspektem uvedeným v bodech ii) a iii);
- e) „plány a programy týkajícími se životního prostředí“ plány a programy, které:
- i) podléhají přípravě a případně přijetí orgánem nebo subjektem Společenství,
 - ii) jsou vyžadovány na základě právních nebo správních předpisů a
 - iii) přispívají k dosažení nebo mohou mít významný účinek na dosažení cílů politiky Společenství v oblasti životního prostředí stanovených například v Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí nebo v následných obecných akčních programech pro životní prostředí.
- Obecné akční programy pro životní prostředí se rovněž považují za plány a programy týkající se životního prostředí.
- Tato definice nezahrnuje finanční nebo rozpočtové plány a programy, zejména ty, které stanoví způsoby financování konkrétních projektů nebo činností nebo které souvisejí s návrhy ročních rozpočtů, interní programy práce orgánu nebo subjektu Společenství nebo nouzové plány a programy určené výlučně k civilní ochraně;
- f) „právním životního prostředí“ právní předpisy Společenství, které bez ohledu na svůj právní základ přispívají ke sledování cílů politiky Společenství v oblasti životního prostředí uvedených ve Smlouvě: udržování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, ochraně lidského zdraví, obezřetnému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů a podpoře opatření na mezinárodní úrovni, čelících regionálním a celosvětovým problémům životního prostředí;
 - g) „správním aktem“ jakékoliv individuálně určené opatření podle práva životního prostředí, které bylo přijato orgánem nebo subjektem Společenství a má právně závazné vnější účinky;
 - h) „nečinností“ jakékoliv nepřijetí správního aktu vymezeného pod písmenem g) orgánem nebo subjektem Společenství.
2. Správní akty a nečinnosti nezahrnují přijatá opatření nebo nečinnost orgánu nebo subjektu Společenství ve funkci orgánu správního přezkumu, například podle:
- a) článků 81, 82, 86 a 87 Smlouvy (pravidla hospodářské soutěže);
 - b) článků 226 a 228 Smlouvy (řízení pro nesplnění povinnosti);
 - c) článku 195 Smlouvy (šetření prováděná veřejným ochráncem práv);
 - d) článku 280 Smlouvy (šetření prováděná OLAFem).

HLAVA II

PŘÍSTUP K INFORMACÍM O ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ

Článek 3

Použití nařízení (ES) č. 1049/2001

Nařízení (ES) č. 1049/2001 se použije na každou žádost žadatele o přístup k informacím o životním prostředí, které mají v držení orgány a subjekty Společenství, bez diskriminace na základě státní příslušnosti, národnosti nebo bydliště a v případě právnické osoby bez diskriminace na základě místa, kde má své sídlo nebo skutečné ústředí svých činností.

Pro účely tohoto nařízení se výrazem „orgán“ v nařízení (ES) č. 1049/2001 rozumí „orgán nebo subjekt Společenství“.

Článek 4

Shromažďování a šíření informací o životním prostředí

1. Orgány a subjekty Společenství zpracovávají informace o životním prostředí, které jsou významné pro jejich činnosti a které mají v držení, za účelem jejich aktivního a systematického veřejného šíření, zejména prostřednictvím počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie v souladu s čl. 11 odst. 1 a 2 a článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001. Postupně zpřístupňují tyto informace o životním prostředí v elektronických databázích, ke kterým má veřejnost snadný přístup přes veřejné telekomunikační sítě. Za tímto účelem umístí informace o životním prostředí, které mají v držení, do databází a vybaví tyto databáze vyhledávacími nástroji a jinými formami programového vybavení určeného pro pomoc veřejnosti při hledání požadovaných informací.

Informace zpřístupněné prostřednictvím počítačové telekomunikační nebo elektronické technologie nemusí zahrnovat informace shromážděné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud již nejsou k dispozici v elektronické formě. Orgány a subjekty Společenství co možná nejpřesněji uvedou, kde se nachází informace shromážděné před vstupem tohoto nařízení v platnost, které nejsou k dispozici v elektronické formě.

Orgány a subjekty Společenství vynaloží veškeré přiměřené úsilí, aby informace o životním prostředí ve svém držení udržovaly ve formách nebo formátech, které jsou snadno reprodukovatelné a přístupné prostředky počítačové telekomunikace nebo jinými elektronickými prostředky.

2. Informace o životním prostředí určené ke zpřístupnění a šíření se v případě potřeby aktualizují. Kromě dokumentů uvedených v čl. 12 odst. 2 a 3 a v čl. 13 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 zahrnují databáze nebo rejstříky tyto dokumenty:

- texty mezinárodních smluv, úmluv a dohod, právních předpisů Společenství týkajících se životního prostředí nebo s ním souvisejících a politik, plánů a programů týkajících se životního prostředí;
- zprávy o pokroku při provádění bodů uvedených v písmeni a), pokud je orgány nebo subjekty Společenství vypracovaly nebo je mají v držení v elektronické podobě;
- kroky podniknuté v řízení pro porušení právních předpisů Společenství od vydání odůvodněného stanoviska podle čl. 226 odst. 1 Smlouvy;
- zprávy o stavu životního prostředí podle odstavce 4;

e) údaje nebo souhrny údajů odvozené z monitorování činností, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit životní prostředí;

f) povolení s významným dopadem na životní prostředí a dohody o životním prostředí nebo odkaz na místo, kde je možné takové informace vyžádat nebo kde k nim lze získat přístup;

g) studie o hodnocení vlivu na životní prostředí a posouzení rizik týkajících se složek životního prostředí nebo odkaz na místo, kde je možné takové informace vyžádat nebo kde k nim lze získat přístup.

3. Ve vhodných případech mohou orgány a subjekty Společenství splnit požadavky odstavců 1 a 2 vytvořením odkazů na internetové stránky, kde lze dané informace nalézt.

4. Komise zajistí, aby v pravidelných intervalech nepřesahujících čtyři roky byla zveřejňována a šířena zpráva o stavu životního prostředí, včetně informací o kvalitě životního prostředí a jeho zatížení.

Článek 5

Kvalita informací o životním prostředí

1. Orgány a subjekty Společenství zajistí v rámci svých možností, aby jimi nebo jejich jménem sestavované informace byly aktuální, přesné a srovnatelné.

2. Orgány a subjekty Společenství informují na žádost žadatele o místech, kde lze získat informace o postupech měření, jsou-li k dispozici, včetně metod analýzy, výběru a předběžného zpracování výběrových souborů, které se používají pro sestavování informací. Případně mohou žadatele též odkázat na použitý standardní postup.

Článek 6

Uplatňování výjimek, pokud jde o žádosti o přístup k informacím o životním prostředí

1. Pokud jde o čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001, s výjimkou šetření, zejména týkajících se možného porušení práva Společenství, má se za to, že převažující veřejný zájem na zpřístupnění existuje v případě, kdy se požadované informace týkají emisí do životního prostředí. Pokud jde o ostatní výjimky stanovené v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001, vykládají se důvody pro odmítnutí restriktivně s přihlédnutím k veřejnému zájmu, jemuž zpřístupnění slouží, a ke skutečnosti, zda se požadované informace týkají emisí do životního prostředí.

2. Kromě výjimek stanovených v článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou orgány a subjekty Společenství odepřít přístup k informacím o životním prostředí v případě, kdy by zpřístupnění těchto informací nepříznivě ovlivnilo ochranu životního prostředí, jehož se informace týkají, jako jsou například místa rozmnožování vzácných druhů.

Článek 7

Žádost o přístup k informacím o životním prostředí, které orgán nebo subjekt Společenství nemá v držení

Obdrží-li orgán nebo subjekt Společenství žádost o přístup k informacím o životním prostředí, které tento orgán nebo subjekt Společenství nemá v držení, informuje žadatele co nejdříve, avšak nejpozději do 15 pracovních dnů, o orgánu nebo subjektu Společenství nebo o orgánu veřejné správy ve smyslu směrnice 2003/4/ES, o němž se domnívá, že u něj lze o požadované informace zažádat, nebo žádost příslušnému orgánu nebo subjektu Společenství nebo příslušnému orgánu veřejné správy předá a odpovídajícím způsobem informuje žadatele.

Článek 8

Spolupráce

V případě bezprostředního ohrožení lidského zdraví, života nebo životního prostředí, ať je způsobeno lidskou činností nebo přírodními příčinami, orgány a subjekty Společenství na žádost orgánů veřejné správy ve smyslu směrnice 2003/4/ES s těmito orgány spolupracují a poskytují jim pomoc, aby tyto orgány veřejné správy mohly k veřejnosti, jež by mohla být postižena, okamžitě a neprodleně šířit veškeré informace o životním prostředí, které by jí mohly umožnit přijmout opatření k zabránění nebo zmírnění újmy plynoucí z daného ohrožení, pokud jsou tyto informace v držení orgánů a subjektů Společenství nebo těchto orgánů veřejné správy nebo jsou drženy jejich jménem.

První pododstavec se použije, aniž jsou dotčeny jakékoliv zvláštní povinnosti stanovené právními předpisy Společenství, zejména rozhodnutím č. 2119/98/ES a rozhodnutím č. 1786/2002/ES.

HLAVA III

ÚČAST VEŘEJNOSTI NA PLÁNECH A PROGRAMECH TÝKAJÍCÍCH SE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Článek 9

1. Orgány a subjekty Společenství prostřednictvím vhodných praktických nebo jiných opatření zajišťují včasné a účinné příležitosti pro účast veřejnosti na přípravě, úpravě nebo přezkumu plánů a programů týkajících se životního prostředí, a to když jsou možnosti volby ještě otevřeny. Zejména jestliže Komise připravuje návrh takového plánu nebo programu, který předkládá jiným orgánům nebo subjektům Společenství k rozhodnutí, zajistí v této přípravné fázi účast veřejnosti.

2. Orgány a subjekty Společenství určí veřejnost, která je dotčena nebo by mohla být dotčena plánem nebo programem

uvedeným v odstavci 1 či která by mohla mít na takovém plánu nebo programu zájem, s přihlédnutím k cílům tohoto nařízení.

3. Orgány a subjekty Společenství zajistí, aby veřejnost uvedená v odstavci 2 byla formou veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky, jako například elektronickými prostředky, jsou-li k dispozici, informována o:

- a) návrhu znění, je-li k dispozici;
- b) informacích o životním prostředí nebo hodnocení dopadů na životní prostředí, které jsou významné pro připravovaný plán nebo program, jsou-li k dispozici, a
- c) praktických opatřeních pro účast, včetně:

- i) správního subjektu, od kterého lze získat příslušné informace,
- ii) správního subjektu, kterému je možno předat připomínky, stanoviska nebo dotazy, a
- iii) přiměřených časových rámců umožňujících dostatečný čas pro informování veřejnosti a její přípravu a účinnou účast na rozhodovacím procesu týkajícím se životního prostředí.

4. Pro obdržení připomínek se stanoví lhůta v délce nejméně osmi týdnů. Pokud se pořádají zasedání nebo slyšení, oznámí se tato skutečnost alespoň čtyři týdny předem. V naléhavých případech, nebo pokud již veřejnost měla možnost vyslovit své připomínky k dotyčnému plánu nebo programu, je možné lhůty zkrátit.

5. Orgány a subjekty Společenství při rozhodování o plánu nebo programu týkajícího se životního prostředí berou náležitý ohled na výsledky účasti veřejnosti. Orgány a subjekty Společenství informují veřejnost o takovém plánu nebo programu, včetně jeho znění, a o důvodech a faktorech, na nichž je rozhodnutí založeno, včetně informací o účasti veřejnosti.

HLAVA IV

VNITŘNÍ PŘEZKUM A PŘÍSTUP K PRÁVNÍ OCHRANĚ

Článek 10

Žádost o vnitřní přezkum správních aktů

1. Každá nevládní organizace splňující kritéria podle článku 11 je oprávněna požádat o vnitřní přezkum orgán nebo subjekt Společenství, který přijal správní akt podle práva životního prostředí nebo který, jedná-li se o případ údajné nečinnosti, takový akt přijmout měl.

Tato žádost musí být podána písemně a ve lhůtě nepřesahující šest týdnů ode dne, kdy byl správní akt přijat, oznámen nebo zveřejněn, podle toho, co nastane později, nebo jedná-li se o případ údajné nečinnosti, šest týdnů ode dne, kdy byl daný správní akt požadován. V žádosti se uvedou důvody pro přezkum.

2. Orgán nebo subjekt Společenství uvedený v odstavci 1 každou takovou žádost posoudí, ledaže je daná žádost zjevně neopodstatněná. V písemné odpovědi, kterou odešle co nejdříve, avšak nejpozději do dvanácti týdnů od obdržení žádosti, uvede orgán nebo subjekt Společenství své odůvodnění.

3. Není-li orgán nebo subjekt Společenství i přes náležitou pečlivost schopen jednat v souladu s odstavcem 2, informuje nevládní organizaci, která žádost podala, co nejdříve a nejpozději ve lhůtě uvedené v daném odstavci o důvodech bránících mu v jednání a o době, kdy zamýšlí splnit svou povinnost jednat.

V každém případě jedná orgán nebo subjekt Společenství do osmnácti týdnů od obdržení žádosti.

Článek 11

Kritéria oprávněnosti na úrovni Společenství

1. Nevládní organizace je oprávněna podat žádost o vnitřní přezkum podle článku 10 za předpokladu, že:
 - a) se jedná o nezávislou neziskovou právnickou osobu podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí členského státu;
 - b) jejím základním proklamovaným cílem je podpora ochrany životního prostředí v rámci práva životního prostředí;
 - c) existuje po dobu delší než dva roky a aktivně sleduje své cíle podle písmene b);
 - d) předmět, ve vztahu k němuž je žádost o vnitřní přezkum podávána, spadá do jejích cílů a činností.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. září 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

2. Komise přijme opatření nezbytná pro zajištění průhledného a důsledného uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1.

Článek 12

Řízení před Soudním dvorem

1. Nevládní organizace, která podala žádost o vnitřní přezkum podle článku 10, může podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.
2. Nesplní-li orgán nebo subjekt Společenství svou povinnost jednat podle čl. 10 odst. 2 nebo 3, může nevládní organizace podat žalobu k Soudnímu dvoru v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Prováděcí opatření

V případě potřeby upraví orgány a subjekty Společenství své jednací řády podle ustanovení tohoto nařízení. Tyto úpravy nabudou účinku dnem 28. června 2007.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 28. června 2007.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/44/ES**ze dne 6. září 2006****o jakosti sladkých vod vyžadujících ochranu nebo zlepšení pro podporu života ryb****(Kodifikované znění)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 78/659/EHS ze dne 18. července 1978 o jakosti sladkých vod vyžadujících ochranu nebo zlepšení pro podporu života ryb ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedená směrnice měla být kodifikována.
- (2) Ochrana a zlepšení životního prostředí vyžaduje určitá opatření k ochraně vod před znečištěním, včetně sladkých vod vhodných pro podporu života ryb.
- (3) Z ekologického a hospodářského hlediska je nutné chránit rybí populaci před různými škodlivými důsledky způsobenými vypouštěním znečišťujících látek do vod, zejména před snižováním počtu ryb náležejících k určitému druhu, a dokonce v některých případech i před vyhynutím mnoha těchto druhů.
- (4) Cílem rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁵⁾ je dosažení úrovně jakosti povrchových vod, která nepředstavuje rizika pro životní prostředí ani na ně nemá vážný dopad.

(5) Nesoulad v předpisech platných v různých členských státech pro jakost sladkých vod pro podporu života ryb může vytvářet nerovné podmínky pro hospodářskou soutěž, a tím přímo ovlivnit fungování vnitřního trhu.

(6) Pro dosažení cílů této směrnice by měly členské státy vymezit vody, na které ji budou používat, a stanovit mezní hodnoty odpovídající určitým ukazatelům. Takto vymezené vody budou muset vyhovět těmto hodnotám do pěti let od jejich vymezení.

(7) Mělo by být přijato ustanovení, podle kterého se sladké vody vhodné pro podporu života ryb za určitých podmínek považují za vyhovující příslušným hodnotám ukazatelů, a to i v případě, kdy určitý procentní podíl odebraných vzorků neodpovídá uvedeným mezním hodnotám.

(8) K zajištění kontroly jakosti sladkých vod vhodných pro podporu života ryb by měl být odebrán minimální počet vzorků a měla by se provádět měření ukazatelů uvedených v příloze. Takové vzorkování může být omezeno nebo přerušeno v závislosti na jakosti vod.

(9) Určité přírodní poměry se vymykají kontrole členských států, a je proto nutné poskytnout v určitých případech možnost odchýlit se od této směrnice.

(10) Technický a vědecký pokrok si může vyžádat rychlé přizpůsobení některých požadavků stanovených v příloze I. S cílem usnadnit zavádění opatření potřebných k tomuto účelu by měl být stanoven postup, jímž by byla založena úzká spolupráce členských států a Komise v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 11.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 545) a rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Viz příloha III část A.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

(11) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze III části B,

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 4

Článek 1

1. Tato směrnice se týká jakosti sladkých vod a vztahuje se na vody, jež členské státy vymezily jako vody vyžadující ochranu nebo zlepšení jakosti, aby byly vhodné pro život ryb.

2. Tato směrnice se nevztahuje na vody v přírodních nebo umělých rybnících využívaných pro intenzivní chov ryb.

3. Cílem této směrnice je ochrana nebo zlepšení jakosti tekoucích nebo stojatých sladkých vod, které jsou nebo by mohly být, pokud bude sníženo nebo odstraněno znečištění, vhodné pro život ryb náležejících k:

- a) původním druhům zajišťujícím přirozenou rozmanitost;
- b) druhům, jejichž přítomnost je příslušnými orgány členských států považována za vhodnou pro účely vodního hospodářství.

4. Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „lososovými vodami“ vody, které jsou nebo by mohly být vhodné pro život ryb náležejících k druhům, jako jsou losos obecný (*Salmo salar*), pstruh obecný (*Salmo trutta*), lipan podhorní (*Thymallus thymallus*) a síh nebo maréna (*Coregonus*);
- b) „kaprovými vodami“ vody, které jsou nebo by mohly být vhodné pro život ryb náležejících ke kaprovitým (*Cyprinidae*) nebo k jiným druhům, jako jsou štika obecná (*Esox lucius*), okoun říční (*Perca fluviatilis*) a úhoř říční (*Anguilla anguilla*).

Článek 2

Fyzikální a chemické ukazatele používané pro vody, které vymezily členské státy, jsou uvedeny v příloze I.

Pro účely použití těchto ukazatelů jsou vody rozděleny na vody lososové a vody kaprové.

Článek 3

1. Pro vymezené vody stanoví členské státy hodnoty ukazatelů uvedené v příloze I, pokud jsou ve sloupci G nebo I hodnoty uvedeny. Hodnoty musí vyhovět poznámkám v obou sloupcích.

2. Členské státy se zřetelem na zásadu stanovenou v článku 8 nestanoví mírnější hodnoty než hodnoty uvedené v příloze I ve sloupci I a usilují o dosažení hodnot ve sloupci G.

1. Členské státy provedou vymezení lososových vod a kaprových vod a mohou poté provádět další vymezení.

2. Členské státy mohou se zřetelem na zásadu stanovenou v článku 8 vymezení určitých vod přezkoumat, zejména v důsledku skutečností, které nebylo možno v době vymezení předvídat.

Článek 5

Členské státy připraví programy ke snížení znečištění a k zajištění toho, že vymezené vody vyhoví do pěti let po vymezení podle článku 4 jak hodnotám stanoveným členskými státy podle článku 3, tak poznámkám ve sloupcích G a I přílohy I.

Článek 6

1. Pro účely provádění článku 5 se vymezené vody považují za vyhovující této směrnici, pokud vzorky těchto vod odebírané s minimální četností, která je uvedena v příloze I, na stejném místě vzorkování a po dobu dvanácti měsíců prokáží, že vyhovují jak hodnotám stanoveným členskými státy podle článku 3, tak poznámkám ve sloupcích G a I přílohy I, pokud jde o:

- a) 95 % vzorků pro ukazatele: reakce vody, BSK₅, dusitaný, volný amoniak, amonné ionty celkem, celkový zbytkový chlor, veškerý zinek a rozpuštěná měď; pokud je četnost vzorkování nižší než jednou měsíčně, musí vyhovovat výše uvedeným hodnotám i poznámkám všechny vzorky;
- b) procentní podíly uvedené v příloze I pro ukazatele: teplota a rozpuštěný kyslík;
- c) průměrnou koncentraci stanovenou pro ukazatel: nerozpuštěné látky.

2. Při výpočtu procentních podílů podle odstavce 1 se nevezmou v úvahu hodnoty vyšší, než jsou hodnoty stanovené členskými státy podle článku 3 a poznámky uvedené ve sloupcích G a I přílohy I, pokud jsou důsledkem povodní nebo jiných přírodních katastrof.

Článek 7

1. Příslušné orgány členských států budou provádět vzorkování, jehož minimální četnost je stanovena v příloze I.

2. Tam, kde příslušný orgán zjistí, že jakost vymezených vod je značně vyšší než jakost, která by vyplývala z používání hodnot stanovených podle článku 3 a poznámek ve sloupcích G a I přílohy I, smí být četnost vzorkování snížena. Tam, kde se nevyskytuje žádné znečištění nebo žádné riziko zhoršení jakosti vod, může příslušný orgán rozhodnout, že vzorkování není nutné.

3. Pokud vzorkování prokáže, že hodnoty stanovené podle článku 3 nebo poznámky ve sloupcích G a I přílohy I nejsou dodrženy, příslušný orgán zjistí, zda je to důsledkem náhody, přírodního jevu nebo znečištění, a učiní příslušná opatření.

4. Přesné místo vzorkování, jeho vzdálenost od nejbližšího místa vypouštění znečišťujících látek a hloubku odběru stanoví příslušný orgán každého členského státu, zejména na základě místních podmínek životního prostředí.

5. Referenční metody rozboru pro ukazatele jsou uvedeny v příloze I. Laboratoře, které používají jiné metody, musí zaručit, že obdržené výsledky jsou rovnocenné nebo srovnatelné v porovnání s metodami uvedenými v příloze I.

Článek 8

Provádění opatření přijatých podle této směrnice nesmí v žádném případě vést, ať přímo, nebo nepřímo, ke zvýšenému znečištění sladkých vod.

Článek 9

Členské státy mohou pro vymezené vody kdykoli stanovit přísnější hodnoty, než jsou hodnoty stanovené v této směrnici. Mohou rovněž přijmout ustanovení, která se týkají jiných ukazatelů, než jsou ukazatele uvedené v této směrnici.

Článek 10

Pokud sladké vody překračují nebo tvoří státní hranice mezi členskými státy a jeden z těchto států zvažuje vymezení těchto vod, členské státy se navzájem poradí a stanoví úseky těchto vod, pro něž by měla být tato směrnice používána, a důsledky vyplývající ze společných jakostních cílů; tyto důsledky stanoví po řádných konzultacích každý dotčený stát. Těchto porad se může zúčastnit Komise.

Článek 11

Členské státy se mohou od této směrnice odchýlit v případě:

- určitých ukazatelů v příloze I označených indexem (0) kvůli mimořádným povětrnostním nebo zvláštním zeměpisným podmínkám;

- že vymezené vody podléhají přírodnímu obohacování určitými látkami, takže nejsou dodržovány hodnoty stanovené v příloze I.

Přírodním obohacováním se rozumí proces, při němž bez lidského zásahu přijímá dané vodní těleso z půdy určité látky v ní obsažené.

Článek 12

Změny potřebné pro přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku a týkající se hodnot ukazatelů G a metod rozborů, obsažených v příloze I, se přijímají postupem podle čl. 13 odst. 2.

Článek 13

- Komisi je nápomocen Výbor pro přizpůsobování technickému a vědeckému pokroku (dále jen „výbor“).

- Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

- Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Pro účely uplatňování této směrnice poskytnou členské státy Komisi informace o:

- vodách vymezených podle čl. 4 odst. 1 ve formě soupisu;
- přezkoumání vymezení určitých vod podle čl. 4 odst. 2;
- ustanoveních přijatých za účelem stanovení nových ukazatelů podle článku 9;
- použitých odchylkách od hodnot uvedených v sloupci I přílohy I.

Obecně pak poskytnou členské státy Komisi na její odůvodněnou žádost veškeré informace potřebné pro uplatňování této směrnice.

Článek 15

Členské státy podávají v tříletých odstupech a poprvé za období od roku 1993 do roku 1995 Komisi informace o provádění této směrnice, a to v podobě zprávy za příslušný úsek péče o životní prostředí, která pojedná i o dalších směrnících Společenství, jež se k tomuto úseku vztahují. Zpráva bude vypracována na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise postupem uvedeným v článku 6 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾. Dotazník nebo osnova bude členským státům odeslána šest měsíců před začátkem období, jehož se zpráva týká. Komisi bude zpráva odeslána do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

Komise uveřejní zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.

Článek 16

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17

Směrnice 78/659/EHS se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze III části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 18

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 6. září 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

PŘÍLOHA I

SEZNAM UKAZATELŮ

Ukazatel	Lososové vody			Kaprové vody			Metoda rozboru nebo dohledu	Minimální četnost vzorkování a stanovení	Poznámky
	G	I		G	I				
1. Teplota (°C)							Měření teploty	Týdně, jak proti, tak i po proudu od místa vypouštění tepelné energie.	Musí být vyloučeny náhlé výkyvy teploty.
		1,5 °C				3 °C			
		O zeměpisně ohraničených odchytkách mohou členské státy rozhodnout za zvláštních podmínek, pokud příslušný orgán může prokázat, že vyvážený vývoj rybí populace neohrožují žádné škodlivé vlivy.							
2.		Vypouštění tepelné energie nesmí způsobit po proudu od místa vypouštění (na konci směšovací zóny) zvýšení teploty na hodnoty vyšší než:							
		21,5 (0)				28 (0)			
		10 (0)				10 (0)			
		Teplota 10 °C platí pouze pro dobu rozmnožování druhů, které pro reprodukci potřebují studenou vodu, a pouze pro vody, ve kterých se takové druhy mohou vyskytovat.							
		Teplotní limit však smí být překročen po dobu 2 % dotčeného období.							

Ukazatel	Lososové vody		Karpové vody		Metoda rozboru nebo dohledu	Minimální četnost vzorkování a stanovení	Poznámky
	G	I	G	I			
2. Rozpuštěný kyslík (mg/l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Pokud koncentrace O ₂ klesne pod 6 mg/l, musí být použit čl. 7 odst. 3. Příslušný orgán pro ověření, zda tato situace nebude mít škodlivé důsledky pro vyvážený vývoj rybí populace.	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Pokud koncentrace O ₂ klesne pod 4 mg/l, musí být použit čl. 7 odst. 3. Příslušný orgán pro ověření, zda tato situace nebude mít škodlivé důsledky pro vyvážený vývoj rybí populace.	Winklerova metoda nebo užití selektivních elektrod (elektrochemická metoda).	Měsíčně minimálně jeden vzorek reprezentující nízkou hladinu kyslíku ve dni vzorkování. Jsou-li ale možné velké denní rozdíly, měly by být v jednom dni odebrány minimálně dva vzorky.	
3. Reakce vody (pH)		6–9 (0) (1)		6–9 (0) (1)	Elektrometrická kalibrace dvěma roztoky o známém pH, pokud možno z obou stran a v blízkosti hodnoty pH, která bude měřena.	měsíčně	
4. Nerozpuštěné látky (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtrace membránou o 0,45 μm, nebo odstředivání (minimálně 5 minut při průměrném zrychlení 2 800 až 3 200 g), sušení při 105 °C a vážení.		Uvedené hodnoty jsou průměrné koncentrace a neplatí pro nerozpuštěné látky se škodlivými chemickými vlastnostmi. Povodně mohou způsobit obzvláště vysoké koncentrace.
5. BSK ₅ (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6		Stanovení kyslíku Winklerovou metodou před a po pěti dnech inkubace v úplné tmě při 20 ± 1 °C (s potlačením nitrifikace).		

Ukazatel	Lososové vody		Kaprové vody		Metoda rozboru nebo dohledu	Minimální četnost vzorkování a stanovení	Poznámky
	G	I	G	I			
6. Celkový fosfor (mg/l P)					Molekulová absorpční spektrofotometrie		<p>U jezer o průměrné hloubce mezi 18 až 300 m lze použít vzorec:</p> $L \leq 10 \frac{\bar{Z}}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ <p>kde:</p> <p>L = zatížení povrchu jezera v mg P/m² v jednom roce;</p> <p>\bar{Z} = průměrná hloubka jezera v m;</p> <p>T_w = teoretický čas obnovy vody v jezere v letech.</p> <p>V jiných případech lze za příпустnou hodnotu naznačující omezení eutrofizace považovat 0,2 mg/l pro lososové vody a 0,4 mg/l pro kaprové vody vyjádřenou jako fosforečnany (PO₄).</p>
7. Dusitany (mg/l NO ₂)	≤ 0,01		≤ 0,03		Molekulová absorpční spektrofotometrie		
8. Fenoly (mg/l C ₆ H ₅ OH)		(²)		(²)	Chutová zkouška		Chutová zkouška se provádí, jen tehdy, je-li přítomnost fenolů předpokládána.
9. Ropné uhlovodíky		(³)		(³)	Vizuální zkouška Chutová zkouška	měsíčně	Vizuální zkouška má být prováděna jednou měsíčně; s chutovou zkouškou pouze tehdy, je-li přítomnost ropných uhlovodíků předpokládána.

Ukazatel	Lososové vody		Karpové vody		Metoda rozboru nebo dohledu	Minimální četnost vzorkování a stanovení	Poznámky
	G	I	G	I			
10. Volný amoniak (mg/l NH ₃)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Molekulová absorpční spektrofotometrie s indofenolovou modří, nebo Nesslerova metoda spolu se stanovením pH a teploty	měsíčně	Hodnoty pro volný amoniak mohou být překročeny ve formě menších špiček v průběhu dne.
11. Amonné ionty celkem (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (*)	≤ 0,2	≤ 1 (*)			
12. Celkový zbytkový chlor (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	Metoda DPD (dietyl-p – fenylendiamin)	měsíčně	Hodnoty I odpovídají pH = 6. Vyšší koncentrace celkového chloru může být přijatelná, pokud je vyšší pH.
13. Veškerý zinek (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Atomová absorpční spektrometrie	měsíčně	Hodnoty I odpovídají tvrdosti vody 100 mg/l CaCO ₃ . Přípustné hodnoty odpovídající tvrdosti mezi 10 a 500 mg/l jsou uvedeny v příloze II.
14. Rozpuštěná měď (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Atomová absorpční spektrometrie		Hodnoty G odpovídají tvrdosti vody 100 mg/l CaCO ₃ . Přípustné hodnoty odpovídající tvrdosti mezi 10 a 300 mg/l jsou uvedeny v příloze II.

(1) Umělé kolísání pH nemá vzhledem k neovlivněné hodnotě pH převyšit ±0,5 jednotky pH v rozmezí přípustných hodnot 6,0 až 9,0 za předpokladu, že tyto změny nezvyšují škodlivé účinky dalších látek přítomných ve vodě.

(2) Fenoly nesmějí být přítomny v koncentracích nepříznivě ovlivňujících chuť a vůni ryb.

(3) Ropné produkty nesmějí být přítomny ve vodách v takových množstvích, aby:

- tvořily na hladině vody viditelný film nebo povlaky na dně vodních toků a jezer,
- dodávaly rybám znatelnou „ropnou“ chuť a vůni,
- měly škodlivý vliv na ryby.

(4) Ve zvláštních zeměpisných nebo klimatických podmínkách, a zejména v případě nízkých teplot vody a za snížené nitrifikace, nebo tam, kde příslušný orgán může prokázat, že vyvážený vývoj rybí populace neohrožují nepříznivé účinky, mohou členské státy stanovit hodnotu vyšší než 1 mg/l.

Obecné poznámky:

Je nutno poznamenat, že hodnoty ukazatelů uvedené v této příloze předpokládají, že další ukazatele, ať již jsou v této příloze uvedeny, nebo ne, jsou příznivé. Z toho vyplývá, že koncentrace jiných škodlivých látek jsou velmi nízké.

Pokud jsou přítomny ve směsi dvě nebo více škodlivých látek, mohou se přidružit další významné účinky (přídavné, synergické nebo protichůdné vlivy).

G = směrné hodnoty

I = závazné hodnoty

(0) = jsou možné odchylky podle článku 11.

PŘÍLOHA II

PODROBNOSTI TÝKAJÍCÍ SE VEŠKERÉHO ZINKU A ROZPUŠTĚNÉ MĚDI

Veškerý zinek

(viz příloha I, č. 13, sloupec „Poznámky“)

Koncentrace veškerého zinku (mg/l Zn) pro různé hodnoty tvrdosti vody mezi 10 až 500 mg/l CaCO₃:

	Tvrdost vody (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Lososové vody (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Kaprové vody (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Rozpuštěná měď

(viz příloha I, č. 14, sloupec „Poznámky“)

Koncentrace rozpuštěné mědi (mg/l Cu) pro různé hodnoty tvrdosti vody mezi 10 až 300 mg/l CaCO₃:

	Tvrdost vody (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
(mg/l Cu)	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

⁽¹⁾ Přítomnost ryb ve vodách obsahujících vyšší koncentrace mědi může značit převahu rozpuštěných organomědnatých komplexů.

PŘÍLOHA III

Část A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 17)

Směrnice Rady 78/659/EHS (Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 1) ⁽¹⁾	
Směrnice Rady 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48)	pouze příloha I písmeno c)
Nařízení Rady (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36)	pouze příloha III bod 26

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 17)

Směrnice	Lhůta pro provedení
78/659/EHS	20. července 1980
91/692/EHS	1. ledna 1993

⁽¹⁾ Směrnice 78/659/EHS byla rovněž změněna těmito nezrušenými akty:

- akt o přistoupení z roku 1979,
- akt o přistoupení z roku 1985,
- akt o přistoupení z roku 1994.

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 78/659/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 a 2	Čl. 1 odst. 1 a 2
Čl. 1 odst. 3 větě	Čl. 1 odst. 3 větě
Čl. 1 odst. 3 první odrážka	Čl. 1 odst. 3 písm. a)
Čl. 1 odst. 3 druhá odrážka	Čl. 1 odst. 3 písm. b)
Čl. 1 odst. 4 větě	Čl. 1 odst. 4 větě
Čl. 1 odst. 4 první odrážka	Čl. 1 odst. 4 písm. a)
Čl. 1 odst. 4 druhá odrážka	Čl. 1 odst. 4 písm. b)
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 první pododstavec
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 druhý pododstavec
Článek 3	Článek 3
Čl. 4 odst. 1 a 2	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 2
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1 větě	Čl. 6 odst. 1 větě
Čl. 6 odst. 1 první odrážka	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 6 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 6 odst. 1 písm. b)
Čl. 6 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 6 odst. 1 písm. c)
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 11
Článek 12	Článek 12
Čl. 13 odst. 1 a článek 14	Článek 13
Čl. 15 první pododstavec větě	Čl. 14 první pododstavec větě
Čl. 15 první pododstavec první odrážka	Čl. 14 první pododstavec písm. a)
Čl. 15 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 14 první pododstavec písm. b)
Čl. 15 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 14 první pododstavec písm. c)
Čl. 15 první pododstavec čtvrtá odrážka	Čl. 14 první pododstavec písm. d)
Čl. 15 druhý pododstavec	Čl. 14 druhý pododstavec
Článek 16	Článek 15
Čl. 17 odst. 1	–
Čl. 17 odst. 2	Článek 16
–	Článek 17
–	Článek 18
Článek 18	Článek 19
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
–	Příloha III
–	Příloha IV

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/68/ES

ze dne 6. září 2006,

kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS, pokud jde o zakládání akciových společností a udržování a změnu jejich základního kapitálu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 44 odst. 1 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření ⁽³⁾ stanoví požadavky pro některá opatření týkající se základního kapitálu přijímaná těmito společnostmi.

(2) Ve svém sdělení Radě a Evropskému parlamentu ze dne 21. května 2003 nazvaném „Modernizace práva společností a efektivnější řízení podniků v Evropské unii – Plán pokroku“ došla Komise k závěru, že by zjednodušení a modernizace směrnice 77/91/EHS významně přispěly k podpoře efektivnosti podnikání a konkurenceschopnosti, aniž by došlo ke snížení ochrany nabízené akcionářům a věřitelům. Tyto cíle jsou hlavní prioritou, ale nemají vliv na to, že je třeba neodkladně přistoupit k celkovému posouzení otázky, zda existují proveditelné alternativy režimu udržování základního kapitálu, které by dostatečně chránily zájmy věřitelů a akcionářů akciové společnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 25.11.2005, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. března 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(3) Členské státy by měly mít možnost povolit akciovým společnostem přidělovat akcie za nepeněžitě vklady, aniž by musely obdržet zvláštní ocenění odborníkem v případech, kdy existuje jednoznačná referenční hodnota pro ocenění takového vkladu. Mělo by však být zaručeno právo menšinových akcionářů toto ocenění požadovat.

(4) Akciové společnosti by měly být oprávněny nabývat vlastní akcie do výše rozdělitelných rezerv společnosti a doba, na kterou by mohlo být toto nabytí schváleno valnou hromadou, by měla být prodloužena tak, aby byla zvýšena pružnost a snížena administrativní zátěž pro společnost, jež musí reagovat pohotově na vývoj na trhu, který ovlivňuje cenu jejich akcií.

(5) Členské státy by měly mít možnost povolit akciovým společnostem poskytovat finanční podporu za účelem nabytí akcií těchto společností třetími osobami až do výše rozdělitelných rezerv společnosti tak, aby byla zvýšena pružnost s ohledem na změny ve vlastnické struktuře akciových společností. S ohledem na cíl této směrnice, kterým je ochrana jak akcionářů, tak třetích osob, by tato možnost měla podléhat ochranným opatřením.

(6) Aby došlo ke zlepšení normalizované ochrany věřitelů ve všech členských státech, měli by mít věřitelé možnost za určitých podmínek přistoupit k soudnímu nebo správnímu řízení, jsou-li jejich pohledávky ohroženy následkem snížení základního kapitálu akciové společnosti.

(7) S cílem zabránit zneužívání trhu by měly členské státy pro účely provádění této směrnice přihlížet ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ⁽⁴⁾, k nařízení Komise (ES) č. 2273/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o výjimky pro programy zpětného odkupu a stabilizace finančních nástrojů ⁽⁵⁾, a ke směrnici Komise 2004/72/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznávané tržní postupy, definici důvěrné informace ve vztahu ke komoditním derivátům, sestavení seznamů zasvěcených osob, oznamování transakcí osob s řídicí odpovědností a oznamování podezřelých transakcí ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.2003, s. 33.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70.

- (8) Směrnice 77/91/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (9) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/91/EHS se mění takto:

1. V čl. 1 odst. 1 se dvacátá první odrážka nahrazuje tímto:

„— v Maďarsku:

nyilvánosan múködő részvénytársaság.“.

2. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 10a

1. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat čl. 10 odst. 1, 2 a 3 v případech, kdy jsou na základě rozhodnutí správního nebo řídicího orgánu převoditelné cenné papíry definované v čl. 4 odst. 1 bodě 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (*) nebo nástroje peněžního trhu definované v čl. 4 odst. 1 bodě 19 uvedené směrnice vloženy jako nepeněžitý vklad a tyto cenné papíry nebo nástroje peněžního trhu jsou ohodnoceny váženým průměrem ceny, za kterou byly obchodovány na jednom nebo více regulovaných trzích definovaných v čl. 4 odst. 1 bodě 14 uvedené směrnice po dostatečně dlouhou dobu stanovenou vnitrostátními právními předpisy přede dnem příslušného nepeněžitého vkladu.

Avšak v případech, kdy byla cena ovlivněna výjimečnými okolnostmi, které by významně změnily hodnotu těchto aktiv ke dni vkladu, včetně situací, kdy se trh těchto převoditelných cenných papírů nebo nástrojů peněžního trhu stane nelikvidním, provede se nové ocenění z podnětu a na odpovědnost správního nebo řídicího orgánu. Při tomto novém ocenění se použije čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

2. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat čl. 10 odst. 1, 2 a 3 v případech, kdy jsou na základě

rozhodnutí správního nebo řídicího orgánu aktiva jiná než převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu uvedené v odstavci 1 vložena jako nepeněžitý vklad a jejich reálná hodnota již byla stanovena uznávaným nezávislým odborníkem a kdy jsou splněny tyto podmínky:

- a) reálná hodnota je stanovena ke dni, který nepředchází o více než šest měsíců dni tohoto vkladu aktiva;
- b) ocenění bylo provedeno v souladu s obecně uznávanými standardy a zásadami pro oceňování v daném členském státě platnými pro druh aktiv, která mají být vložena.

V případě nových okolností, které by významně změnily reálnou hodnotu aktiva ke dni jeho vkladu, musí být z podnětu a na odpovědnost správního nebo řídicího orgánu provedeno nové ocenění. Při tomto novém ocenění se použije čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

Není-li provedeno nové ocenění, může jeden nebo více akcionářů, kteří vlastní celkový podíl alespoň 5 % upsaného základního kapitálu společnosti v den, kdy je přijato rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu, požadovat ocenění nezávislým odborníkem, přičemž se použije čl. 10 odst. 1, 2 a 3. Tento akcionář nebo akcionáři mohou takovou žádost podat až do nabytí účinnosti vkladu aktiva, pokud ke dni jejího podání stále vlastní podíl alespoň 5 % upsaného základního kapitálu společnosti, jako tomu bylo v den, kdy bylo přijato rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu.

3. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat čl. 10 odst. 1, 2 a 3 v případech, kdy jsou na základě rozhodnutí správního nebo řídicího orgánu aktiva jiná než převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu uvedené v odstavci 1 vložena jako nepeněžitý vklad, jehož reálná hodnota je odvozena podle jednotlivého aktiva z povinné účetní závěrky za předchozí účetní období, pokud tyto účty podléhají auditu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (**).

Ustanovení odst. 2 druhého a třetího pododstavce se použijí obdobně.

Článek 10b

1. Je-li nepeněžitý vklad podle článku 10a proveden bez zprávy odborníka uvedené v čl. 10 odst. 1, 2 a 3, zveřejní se kromě splnění požadavků stanovených v čl. 3 písm. h) do jednoho měsíce ode dne účinnosti vkladu aktiva prohlášení obsahující tyto informace:

- a) popis dotyčného nepeněžitého vkladu;

(¹) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- b) jeho hodnota, zdroj jeho ocenění a případně metoda ocenění;
- c) vyjádření, zda získané hodnoty odpovídají alespoň počtu a jmenovité hodnotě, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, zúčtovatelné pari hodnotě a popřípadě i emisnímu ážiu akcií vydaných za dané protiplnění;
- d) sdělení, že nenastaly nové okolnosti, pokud jde o původní ocenění.

Zveřejnění se provádí způsobem stanoveným právními předpisy členského státu podle článku 3 směrnice 68/151/EHS.

2. Pokud je navrženo, aby bylo zvýšení základního kapitálu podle čl. 25 odst. 2 nepeněžitým vkladem provedeno bez zprávy odborníka uvedené v čl. 10 odst. 1, 2 a 3, zveřejní se způsobem stanoveným právními předpisy členského státu podle článku 3 směrnice 68/151/EHS oznámení uvádějící datum přijetí rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu a informace uvedené v odstavci 1, a to před nabytím účinnosti vkladu aktiva jako nepeněžitého vkladu. V tomto případě se prohlášení podle odstavce 1 omezí na sdělení, že od zveřejnění výše uvedeného oznámení nenastaly žádné nové okolnosti.

3. Každý členský stát dostatečně zajistí, aby byl postup stanovený v článku 10a a v tomto článku dodržen v případech, kdy dojde k nepeněžitému vkladu bez zprávy odborníka, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, 2 a 3.

(*) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/31/ES (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 60).

(**) Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.“

3. V čl. 11 odst. 1 se první pododstavec mění takto:

- a) slova „podle článku 10“ se nahrazují slovy „podle čl. 10 odst. 1, 2 a 3“;
- b) doplňuje se nová věta, která zní:

„Články 10a a 10b se použijí obdobně.“

4. V článku 19 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčena zásada rovného zacházení pro všechny akcionáře, kteří se nacházejí ve stejném postavení, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (*), mohou členské státy umožnit, aby společnost nabývala vlastní akcie přímo nebo prostřednictvím osoby jednající vlastním jménem, avšak na

účet této společnosti. Pokud je toto nabývání umožněno, stanoví pro ně členské státy alespoň tyto podmínky:

- a) nabytí povolila valná hromada, která stanoví podrobnosti tohoto nabytí, a zejména nejvyšší počet akcií, které může společnost nabýt, dobu, na kterou může společnost akcie nabýt, jejíž maximální délku určí vnitrostátní právní předpisy a která nesmí být delší než pět let, a při nabytí akcií za úplatu rovněž nejvyšší a nejnižší protiplnění. Členové správních nebo řídicích orgánů se ujistí, že jsou v okamžiku povoleného nabytí splněny podmínky uvedené v písmenech b) a c);

- b) nabytí akcií, včetně akcií, které společnost nabyla již dříve a které stále drží, a akcií nabytých osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet společnosti, nesmí mít za následek snížení čistého obchodního jmění pod částku uvedenou v čl. 15 odst. 1 písm. a) a b);

- c) transakce se může týkat pouze zcela splacených akcií.

Členské státy mohou navíc podřídit nabývání ve smyslu prvního pododstavce splnění kterékoli z těchto podmínek:

- i) jmenovitá hodnota nabytých akcií, včetně akcií, které společnost nabyla již dříve a které stále drží, a akcií nabytých osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet společnosti, nebo nemají-li uvedené akcie jmenovitou hodnotu, jejich zúčtovatelná pari hodnota nesmí překročit hranici, kterou stanoví členský stát. Tato hranice nesmí být nižší než 10 % upsaného základního kapitálu,

- ii) povolení společnosti nabýt vlastní akcie ve smyslu prvního pododstavce, nejvyšší počet akcií, které může společnost nabýt, doba, na kterou může společnost akcie nabýt, a nejvyšší či nejnižší protiplnění jsou určeny ve stanovách nebo v zakládací listině společnosti,

- iii) společnost splňuje odpovídající požadavky na podávání zpráv a oznámení,

- iv) od určitých společností, určených členskými státy, lze požadovat, aby zrušily nabytí akcií, za předpokladu, že částka rovná jmenovité hodnotě zrušených akcií musí být zahrnuta do rezerv, jež nemohou být rozděleny akcionářům, s výjimkou případu snížení upsaného základního kapitálu. Tyto rezervy lze použít pouze za účelem zvýšení upsaného základního kapitálu kapitalizačními rezervami,

- v) nabytí se nedotkne uspokojování nároků věřitelů.

(*) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.“

5. V čl. 20 odst. 3 se slova „v čl. 15 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „v čl. 15 odst. 1 písm. a) a b)“.

6. V článku 23 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud členské státy umožňují společnosti přímo nebo nepřímo poskytovat zálohy, půjčky nebo úvěry nebo zajišťovat závazky s cílem umožnit nabytí vlastních akcií třetí osobě, lze tyto transakce provést za splnění podmínek stanovených v druhém, třetím, čtvrtém a pátém pododstavci.

Transakce probíhá na odpovědnost správního nebo řídicího orgánu za spravedlivých tržních podmínek, zejména pokud jde o úrok, který společnost obdrží, a pokud jde o zajištění poskytnutá společnosti za půjčky a zálohy uvedené v prvním pododstavci. Je náležitě přešetřena finanční způsobilost třetí osoby nebo, v případě transakce za účasti více stran, každé ze zúčastněných smluvních stran.

Transakci předloží správní nebo řídicí orgán předem ke schválení valné hromadě a valná hromada jedná v souladu s pravidly týkajícími se usnášeníschopnosti a většiny stanovené v článku 40. Správní nebo řídicí orgán předloží valné hromadě písemnou zprávu, ve které uvede důvody pro danou transakci, zájem společnosti na provedení takové transakce, podmínky, za kterých má být transakce provedena, rizika související s transakcí v otázkách likvidity a platební schopnosti společnosti a cenu, za kterou má třetí osoba akcie nabýt. Tato zpráva se předloží rejstříku za účelem zveřejnění podle článku 3 směrnice 68/151/EHS.

Celková finanční podpora poskytnutá třetí osobám nesmí mít v žádném okamžiku za následek snížení čistého obchodního jmění pod částku uvedenou v čl. 15 odst. 1 písm. a) a b), i s přihlédnutím k případnému snížení čistého obchodního jmění, k němuž může dojít, když společnost nebo jiná osoba na její účet nabývá akcie této společnosti podle čl. 19 odst. 1. Společnost zahrne do pasiv v rozvaze nerozdělitelnou rezervu ve výši celkové finanční podpory.

V případech, kdy třetí osoba prostřednictvím finanční pomoci od společnosti nabývá akcie této společnosti ve smyslu čl. 19 odst. 1 nebo upisuje její akcie vydané v průběhu zvyšování upsaného základního kapitálu, je toto nabytí nebo upsání uskutečněno za spravedlivou cenu.“

7. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 23a

Jsou-li smluvními stranami transakce uvedené v čl. 23 odst. 1 jednotliví členové správního nebo řídicího orgánu společnosti, nebo členové správního či řídicího orgánu mateřského podniku ve smyslu článku 1 směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných

účetních závěrkách (*), nebo samotný mateřský podnik, anebo fyzické osoby jednající vlastním jménem, ale na účet členů těchto orgánů nebo tohoto podniku, zajistí členské státy přiměřenými ochrannými opatřeními, aby se tyto transakce nedostávaly do střetu s nejlepšími zájmy společnosti.

(*) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/43/ES.“

8. V čl. 27 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Použijí se čl. 10 odst. 2 a 3 a články 10a a 10b.“

9. V článku 32 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V případě snížení upsaného základního kapitálu mají alespoň věřitelé, jejichž pohledávky vznikly před zveřejněním rozhodnutí o snížení, alespoň právo na zajištění pohledávek, které ke dni zveřejnění nejsou splatné. Členské státy mohou toto právo vyloučit, pouze jsou-li věřiteli k dispozici odpovídající ochranná opatření nebo nejsou-li tato opatření potřebná s ohledem na aktiva společnosti.

Členské státy stanoví podmínky pro výkon práva stanoveného v prvním pododstavci. V každém případě členské státy zajistí, aby se věřitelé mohli obrátit na příslušný správní orgán nebo soud se žádostí o odpovídající ochranná opatření, pokud mohou spolehlivě prokázat, že snížení upsaného základního kapitálu ohrozí uhrazení jejich pohledávek a že společnost pro ně nezajistila žádná odpovídající ochranná opatření.“

10. V článku 41 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy se mohou odchýlit od čl. 9 odst. 1, čl. 19 odst. 1 písm. a) první věty a článků 25, 26 a 29 v rozsahu, v jakém jsou tyto odchylky nezbytné k přijetí nebo uplatňování předpisů na podporu účasti zaměstnanců nebo jiných skupin osob vymezených vnitrostátním právem na základním kapitálu podniků.“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. dubna 2008.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 6. září 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předsedkyně
P. LEHTOMÄKI